

Výuka zdravého přístupu k životu?

Ptám se, proč v této zemi není zavedena výuka o zdravém přístupu k životu, zdravém stravování a neučí se provádět zdravotní prevenci, což by této zemi ušetřilo miliardy korun? Proč nejsou finančně zvýhodněni lidé, kteří se o své zdraví starají oproti těm, kteří si ho záměrně a systematicky ničí?

text: František Kouba foto: Shutterstock.com

Stále více se setkávám s pacienty, kteří utíkají z agresivního prostředí svých alopatických lékařů. Jsou to naprosto bezradní lidé, kteří týdně a měsíce chodí na různé odběry a vyšetření a následně se dozvědí, že jim vlastně nic není a je jim doporučen psychiatr, nebo užívání analgetik se slovy „no a když to nepomůže, zkusíme něco jiného“.

Pokud se pacient po přečtení příbalového letáku, kde stojí „může vyvolat vysoký tlak, infarkt, cukrovku, či smrt“ ozve, je mu sděleno, ať to raději nečte, že jemu to určitě neuškodí.

Ne všichni lidé jsou takoví, aby uvěřili v léčebné schopnosti svého vlastního organismu, a tak vystrašení slovy: máte v prsu bulku, může to být i zhoubné bujení, se psychicky sesypou a hlavou jim v ten moment prolétnou zažité vzpomínky na rakovinu umírajícího otce, tety, spolužačky a kamaráda z práce. Začnou hledat na internetu, jaké jsou vlastně možnosti léčení, a na další návštěvu lékaře přijdou vyzbrojeni informacemi, že je možné tento problém řešit i přírodní cestou, bez chemoterapie a ozařování. Dost často slyším o naprosto negativním přístupu lékařů k těmto informacím, zvyšování psychického nátlaku na pacienta a nucení k přijmutí chemické léčby či ozařování, jinak že určitě umře.

Síla těchto slov má takový účinek, že u většiny pacientů vyvolá sebedestruktivní stav, protože si hlavně pamatují slova „určitě umřu“. A proto i kdyby byl daný problém řešitelný změnou stravy, detoxikací a pozitivním přístupem k ozdravným procesům vlastního těla, souhlasí nakonec pacient se svým chemicko-radiačním zničením, protože slovo lékaře má velkou váhu. Přejijí jen opravdu silní jedinci, kterým jejich imunitní systém dokáže za pomoci pozitivně naladěné rodiny a přátel pomoci. Ostatní, kteří přijmou informaci o dědičnosti či zhoubnosti své nemoci za svou, nemají šanci na přežití. Strach ze smrti je natolik svazující a destruktivní, že by se musel stát opravdu zážrak, aby se uzdravili.

Je velká škoda, že se o správném stravování a přístupu ke svému tělu, nevyučuje už na základních školách tak, aby každý věděl, jak se stravovat vzhledem ke svému metabolickému typu, co a kdy

pít a podobně. Je škoda, že obvodní lékaři nejezdí do rodin, aby poznali zázemí pacienta a mohli si udělat celkový obrázek o jeho životě tak, jak to bývávalo za starých dobrých časů.

Máme stále více specialistů na jednotlivé orgány a pro každého specialistu je „jeho“ orgán ten nejdůležitější. Obrovským negativem takto pracujících lékařů, je neochota chápat člověka jako celek. Člověka, který má všechny orgány propojené krví, lymfou, nervy, energií a emocemi tak, že jsou jeden na druhém závislé.

Většina alopatických lékařů se vám vysměje, když se zeptáte, jestli plíseň pod nehtem malíčku na noze

nesouvisí s ledvinami. Jestli bolesti kyčlí nesouvisí s ledvinami a játry, nebo zda při vbočeném palci na noze, není potřeba hledat souvislosti v okruhu sleziny, tedy ve slinivce, v žaludku a také v játrech.

Mnoho pacientů, kteří už mají dost stále se opakujících vyšetření a neléčících léků, hledá vysvětlení svých problémů na stránkách internetu a v odborných knihách, a tak se z některých stávají takoví znalci nemocí a vzájemné souvislosti orgánů, systémů a léčby bylinami, že by jim leckterý lékař mohl závidět. Ne všichni lékaři jsou bez svědomí a mnozí by rádi používali alternativní metody nebo spolupracovali s léčiteli. Nadnárodní korporace však vyvinuly

takový systém, že „neposlušný“ lékař, který vybočí ze zavedeného režimu a doporučí jiný než nařízený postup, je ohrožen ztrátou licence, pokutou, či dokonce vězením.

Pro mnohé je tedy pohodlnější jít cestou zajištěných příjmů, tedy být poplatný nastolenému řádu, který postavil lidskou bytost na roveň materiálu či stroje, u kterého vyjmutím „nepotřebných“ součástí (orgánů), výměnou oleje (krve) či úpravou karoserie (pokožka na obličeji a jinde) dochází k finančnímu zisku. Rychle se vytrácí lidskost a léčba laskavým slovem. Člověk, který celý život pracoval a poctivě odváděl těch 40 let peníze do zdravotní pojišťovny, aby měl na stará kolena zajištěnou zdravotní péči, nestačí zírat, když se po něm chtějí další a další peníze.

Místo, aby stál vynaložil veškeré úsilí na výuku populace o zdravotní prevenci, nechá svůj národ dojít až na hranici smrti a potom předstírá, že lidi zachraňuje, ovšem za nesmyslně vysoké finanční částky.

Strašením smrtí z těžkých nemocí se z důchodců ještě dají nějaké peníze vyždímat pro hroutícího se medicínskofarmaceutického molocha.

Pacienti mi často vyprávějí, jak byli se svým zdravotním problémem v nemocnici a jak pokaždé, když byla vizita a přišel jiný lékař, změnil diagnózu a užívání a řekl, že to co dal ten předešlý, je špatně. Další řekl opět to stejné o diagnóze a užívání. Zoufalí lidé, pak hledají záchranu u léčitelů, pro naprostou ztrátu důvěry v lékaře.

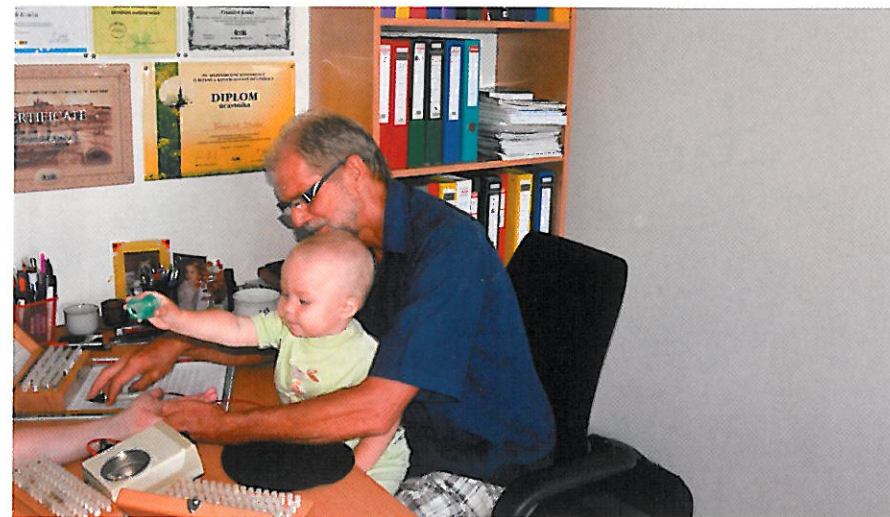
Neschopnost alopatické medicíny určit správnou diagnózu ze zcela jasných příznaků (tedy pro ty, kteří pracují s tisíciletými prověřenými naukami východu), souvisí s nepřijetím člověka jako celku, ve kterém, tak jako v celém vesmíru, vše souvisí se vším.

Jeden názorný příklad, jak to vypadá, než člověk pochopí, že přírodní cesta je pro nás přirozená.

Dana je mladá, třicetiletá žena, snažící se se svým mužem pět let marně o těhotenství. Neúspěšné pokusy přivedly mladý pár až do zdravotnického zařízení, kde po marné hormonální „léčbě“ nastoupilo několikrát opakované umělé oplodnění. Dana po hormonální léčbě přibrala téměř 30 kg a dítě nikde. Zklamání a značné finanční odlehčení se přihlásili na diagnostiku se slovy „děj se vůle Boží“.

Při první diagnostice byla zjištěna metabolická porucha lepku, živočišných bílkovin, jednoduchých a složitých cukrů. Bylo nutné upravit jídelníček, aby detoxikace mohla probíhat rychleji. 15% zátěž – neuroza a psychosociální stres. 25% zátěž na vejcovodech, pochvě, vaječnících, hypothalamu, thymusu a Langerhansových ostrůvků. Složení zátěží: mycobacter, chlamydie, borrelie, helicobacterie, chřipkové viry a plísně. 15% zátěží na nadledvinkách, lymfatických uzlinách, příštitých těliscích a prsní žláze. Složení zátěží: gram plus cocci, anaerobní bakterie, plísně, paraziti a plísně, bakteriální a virové toxiny.

Detoxikace probíhala podle schématu – pomoz organismu tak, aby si co nejvíce pomohl sám. Kombinace preparátů Jolalis a čínské medicíny v průběhu

Detoxikační preparáty pomohou vyčistit organismus natolik, že se celkový stav u většiny pacientů zlepší až o sedmdesát procent již po první kúře.

Šesti měsíců (dohromady čtyřikrát diagnostika a čtyřikrát systematická kúra) měla za následek těhotenství a narození zdravého dítěte.

Rok a půl po narození, při diagnostické kontrole matky, obešel chlapec můj pracovní stůl a natáhnul ke mně ruce. Vzal jsem ho na klín a on mi „pomáhal“ s diagnostikou maminky. Ta kroutila hlavou, že k nikomu cizímu nechce jít, a tak povídám „—on ví moc dobře, kdo mu pomohl na tento svět“. Můžu říci, že je to neuvěřitelně krásný pocit, když pomůžete ke zrození nového človíčka a vidíte šťastné rodiče.

Jiným případem je Karel, mladý muž, třicet jedna let. Jeho vyprávění začíná dětstvím, prožitým v područí a diktátu otce. V dospělosti „utekl“ do Afriky a později do Portugalska, hledaje svobodu, jen aby mohl žít bez nátlaku. Změnou postoje otce se dopracoval k návratu do Čech, kde se zapojil do práce v rodinné firmě. Avšak následky prožitých traumat z dětství a dovezení parazitů z Afriky se podepsali na zdraví tohoto mladíka. Po neúspěšném „léčení“ alopatickou medicínou na údajnou žloutenku a nesmyslném přetížení jater chemickými „léky“ bez jakéhokoli pozitivního účinku a psychikou na dně přišel pro pomoc.

Při diagnostice jsem zjistil 30 % psychické zátěže, neuroza a deprese uložené v podvědomí, 25% zátěž z očkovacích látek – očkovaní proti žloutence, choleře a žluté zimnici. 25% zátěž žaludku a 35% zátěž slinivky a Langerhansových ostrůvků (produkce inzulínu), střev a lymfatického systému. V jedenácti hormonálních orgánech zátěže 20–30 %. Ložiska obsahují gram plus a minus cocci, enterobacterie, mycobacterie, chlamydie, helicobacterie, borrelie, plísně, parazity a toxiny.

Z celého měření jasně vyplývá, že hlavní problém se nenachází v játrech, jak bylo určeno lékaři, ale v dlouhotrvajícím stresu z dětství a ve špatné činnosti slinivky, v souvislosti s tím s naprosto „rozhozeným“ hormonálním systémem.

Díky špatně fungující slinivce dochází k nedostačitému štěpení cukrů (což by vedlo dříve či později ke vzniku diabetes), které působením kvasných bakterií vyvolávají kvašení ve střevě, kde tak vzniká metylalkohol, který je jedovatější než alkohol. Takto vznikající jedy se skrze střevní stěnu dostávají do krve a játra přetížená jejím čištěním vykazují nedostatečnou činnost, což medicína vyhodnotila jako špatně fungující játra, která je třeba léčit.

Pro přírodní medicínu je cesta jasná. Pomůžeme odbourat v podvědomí uložená traumata, postavíme na nohy imunitní systém a nastolíme pořádek v metabolických poruchách. Detoxikační preparáty pomohou vyčistit organismus natolik, že se celkový stav u většiny pacientů zlepší až o sedmdesát procent již po první kúře. Následující kúry jsou už jen doladováním do úplného uzdravení.

Pokud je jakákoliv léčba postavená na špatné diagnostice, není to léčba. Tomu se říká pokus, omyl. Buď se třefím, nebo se netrefím. Nemohu pochopit trpělivost lidí, kteří berou roky plné hrsti prášků, a přitom se jejich zdravotní stav stále zhoršuje, nehledě na značné finanční výdaje. Je s podivem, že jim nedojde, že tady jde hlavně o byznys a ne o zdraví.

Lidé, vezměte prosím rozum do hrsti a zkuste vnímat své tělo jako společníka na cestě. Společníka, který povstal z přírody a opravdu není stroj!

Krásné sluníčkové podzimní dny Vám přeje
Váš František Kouba

František Kouba
frantisekkouba@seznam.cz a www.detox-medicina.cz

